

Adam Słodowy - (ur. 3 grudnia 1923 w Czarnkowie, zm. 10 grudnia 2019 w Warszawie) – polski popularyzator majsterkowania, autor i prowadzący programu telewizyjnego Zrób to sam (1959–1983), autor książek i scenariuszy, major Ludowego Wojska Polskiego.

Adam Słodowy urodził się 3 grudnia 1923 roku w domu przy ul. Łąkowej w Czarnkowie, z małżeństwa Antoniego Słodowego z Zofią z domu Winiecka.

Do 1928 r. rodzina mieszkała w kamienicy przy ul. Łąkowej 4, a następnie w nowo wybudowanym, jednorodzińnym domu przy ul. Staromiejskiej 44; obecnie jest to aleja Brzezińska 2. Ojciec Adama, Antoni, był naczelnikiem Urzędu Skarbowego w Czarnkowie, a matka zajmowała się domem.

W latach 1930-1937 Adam uczył się w szkole Powszechnej – obecnie Szkoła Podstawowa nr 1 im. Henryka Sienkiewicza w Czarnkowie. Po ukończeniu nauki, razem z rodzicami i siostrą zamieszkał w Bydgoszczy, dokąd służbowo został przeniesiony ojciec Antoni.

Tam, w roku 1937 zaczął naukę w Miejskim Gimnazjum Matematyczno-Przyrodniczym im. Mikołaja Kopernika, ale po dwóch latach, wraz z wybuchem II Wojny Światowej rodzina została przesiedlona w okolice Warszawy, do miejscowości Łochów.

Wciąż trwała wojna, postanowił więc w 1944 roku ochotniczo zgłosić się do wojska. W mundurze przemierzył Polskę ze wschodu na zachód, a wyzwolenie zastało go w okolicach Szczecina. Stamtąd, w poczuciu dobrze spełnionego obowiązku wrócił do Czarnkowa w 1946 r.

Porucznik Adam Słodowy poślubił pochodzącą z Chełma Lubelskiego Jadwigę Komosinską, z którą miał dwóch synów.: Piotra ur. 1947 r. i Wojciecha ur. 1949 r. Synowie od lat mieszkają poza Polską.

Pracował w biurze Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Czarnkowie, a w wolnych chwilach majsterkował.

Wkrótce potem, z braku fachowej kadry dydaktycznej, upomniało się o niego wojsko i został zatrudniony jako wykładowca w Wyższej Szkole Artylerii Przeciwlotniczej w Koszalinie, dokąd przeniósł się z żoną Jadwigą i synami.

Z Koszalina został służbowo przeniesiony do Warszawy na stanowisko wykładowcy Wojskowej Akademii Technicznej.

Z wojskiem definitywnie rozstał się w 1956 r. w stopniu majora, popołudniami i wieczorami pisał książki oraz artykuły o tematyce technicznej.

W 1959 r. rozpoczął pracę w Telewizji Polskiej. Trwająca przez prawie ćwierć wieku współpraca, przyniosła niespotykaną popularność programów „Zrób to sam”, których wyemitowano dokładnie 505.

W czerwcu 1968 r. w wieku zaledwie 43 lat, zmarła żona Adama, Jadwiga.

Trzy lata później Adam zawarł związek małżeński z Bożeną Kwiatkowską. Szczęśliwie przeżyli razem prawie pół wieku.

Kreatywność Adama nie miała granic. W swoich autorskich programach konstruował nie tylko zabawki, ale także różne, proste urządzenia, ułatwiające codzienne życie. W dzieciństwie był harcerzem, wobec tego wiele uwagi poświęcał tzw. obozowym usprawnieniom. W 1974 r. uhonorowany został Krzyżem za zasługi dla ZHP, otrzymał też medal Edukacji Narodowej, Nagrodę Bibliotekarzy Polskich za najczęściej wypożyczane książki, oraz Order Uśmiechu – wyjątkowo cenny, bo nadany mu przez dzieci.

Po rozstaniu się z telewizją i przejściu na emeryturę malował obrazy, robił witraże i srebrną biżuterię. Wciąż pisał. Wśród książek jego autorstwa jest jedna, która nie wiąże się tematycznie z pozostałymi, ponieważ nie ma nic wspólnego z techniką- są to krótkie opowiadania, inspirowane wspomnieniami z dzieciństwa, opisane w książce „Diabły drzemią na ścianach”.

Zmarł w Warszawie 10 grudnia 2019 r. tydzień po swoich 96 urodzinach.

Miał trudne, ale ciekawe życie, w którym potrafił znaleźć czas dla każdego, kto potrzebował pomocy lub oczekiwał słów wsparcia czy otuchy.

Był dobrym, uczciwym, serdecznym i mądrym człowiekiem, a dla paru pokoleń także prawdziwym autorytetem.